

Nașterea Domnului

A sosit iar praznicul cel mare pe care suflarea creșt năvălii la așteptat cu toată bucuria care încălzește inimile cu văpaia credinții în Hristos Domnul.

Nașterea Domnului ne aduce din nou atmosfera aceia sfântă care odinioară, în câmpurile Vitteemului, ducea sufletele și gândurile spre cadrul Dumnezeesc de simplu al staulului, în care s'a întâmplat cea mai fericită naștere a lui Dumnezeu ca om.

Cerul și pământul tresăltă iar azi cu toată suflarea lui la solia îngerilor cari vestesc minunea în armonios imn de praznic. În liniștea nopții cu senin de lună și'n farmecul scânteelor al stelelor se vestește, deodată cu minunea, pacea pe pământ și bună învoirea între oameni.

Păstorii și magii răsar din negura vremii, călători închinători ai dumnezeirii, premergători ai celor ce azi, dela păstor la cel mai înalt în ierarhie pământească, aduc aurul, smirna și prețuite daruri de ale celor de jos acestui Copil Dumnezeesc în leagăn de iesle. Daruri și înghenunchieri senine aștern ei cu evlavie la picioarele Acelui, care concretiza toate dorurile și nădejdiile de mântuire ale unei omeniri ajunse la falimentul forțelor morale, sociale și intelectuale. Atunci toată omenirea este de față prin reprezentanții ei cei

mai buni la fericitul eveniment de naștere al așteptatului Mesia.

Azi în același farmec al nașterii Sale, simțit an de an, întreaga omenire, trăiește în Dumnezeasca atmosferă iar Crăciunul. Magii și păstorii vremurilor noastre privesc o stea nouă, *steaua creștinismului*, care îi mână mereu spre Acela care în staulul Vitteemului se face om. Spre Hristos se pleacă ghenunchiul învățatului și păstorului, căci a sosit prilejul renașterii și întăririi în Duhul isbăvitor al Evangheliei Sale.

Aceiași chemare a cerului și cercetare a omenirii se face azi și noi cari, ca și păstorii auzim cântul și ca magii vedem steaua, să alergăm neapărat la El, aducându-l azi inima noastră prin noștră recunoștință față de cercetarea iubitoare de sus. Păstorii și oamenii cercetători de slovă, cu toții dimpreună să preamărim pe Dumnezeu, iar în armonia cântului îngeresc dela Naștere să sărguim cu voia noastră la bunăînvoirea între noi și pace pe pământ.

În momentele de față ale Dumnezeștii sărbători a Nașterii Domnului, aceasta este smirna și darul cel mai ales ce-l putem aduce Aceluia ce este mântuirea și fericirea noastră.

Pr. Al. Florea-Vlădeni

Naționalizarea Intreprinderilor Economice

În fața talazurilor, cari se ridică amenințator din o parte și alta a bătrânului continent al Europei, azi mai mult ca oricând se impune adoptarea unui naționalism politic integral, atât în ceea ce privește raporturile noastre cu străinătatea, cât și în ceea ce privește viața noastră economică și socială.

Problema naționalizării întreprinderilor economice și în general a tuturor factorilor de producție, constituie un imperativ de prim ordin, căci de rezolvarea acestei probleme vitale, depinde buna sau rea stare materială și socială a elementului românesc, care din cauza unei politici de toleranță, —

trebuie să recunoaștem — a ajuns în situația critică de azi, fiind înălțat complet dela rolul pe care trebuie să-l aibă în propria sa țară.

Studierea acestui imperativ economic și național trebuie făcută din două puncte de vedere deosebite, dar de o egală importanță.

1. *Din punct de vedere activ.* Aici intră munca și capitalul cari constituiesc elementele esențiale în orice producție. Fără o muncă și un capital românesc nu poate fi vorba de o producție românească și deci nici de un viitor economic și național pentru această țară. Aceste două elemente formează coloana verte-

brală a unei economii naționale sănătoase.

De întrebuintarea acestei munci depinde posibilitatea de viață a populației noastre muncitoare, care nu mai poate fi lăsată la discreția capitaliștilor străini, spre a o elimina și mai departe în mod sistematic din orice ramură de activitate, așa cum din păcate se întâmplă azi.

Ce poate fi mai trist, ce poate fi mai dureros, că azi după aproape douăzeci de ani dela discreția capitaliștilor străini, național, să fim nevoiți ca în loc să asistăm la o dezvoltare a industriei și comerțului românesc, din contră să fim puși în fața unui proces de exterminare, aruncând populația bășinăse a acestei țări într-o mizerie și mai neagră.

Avem 40.000 șomeri intelectuali cari așteaptă să fie puși la treabă, dar nu sunt.

Nu se poate lua oare nici o măsură drastică contra speculatorilor și industriilor parazitare, constituite în aproximativ 31 carteli?

Dar, până când atâta toleranță?

Până când?...

Oare cifrele citate de d-l Moteanu în ședința Senatului din 5 crt., nu sunt destul de elocvente, nu sunt destul de alarmante, atunci când d-sa constată că la 152 întreprinderi cu un capital de 16 miliarde lei și la un personal de 35.000 de angajați, românii se găsesc reprezentaji printr-o cotă ridicolă de 10 la sută, iar restul de 90 la sută sunt numai străini cu pașaport și minoritari, cari nu mai b'nele acestei țări nu-l doresc?

Tot în aceeași jalnică situație se află și personalul în întreprinderile mari comerciale și chiar în meseriile calificate, unde capitaliștii străini, îmbogății tot pe umărul nostru, merg până acolo, încât refuză primirea de ucenici români, sfidând cu o obraznicie nemai pomenită și legile și morala.

2. *Din punct de vedere național.* Știm cu toții că una din coloanele pe care se sprijină Statul, această colectivitate organizată, la susținerea căuia fiecare individ trebuie să contribuie, este solidaritatea, care după concepția etică a vieții colective, constituie forța de coeziune dintre indivizi, isvorată din însăși existența organică a națiunii și fără de care nu se poate vorbi de o existență socială

Această solidaritate nu se îndeplinește prin forță, și nici prin concepții sau curente sociale importate, străine de neamul nostru, ci se dezvoltă pe baza raporturilor dintre anumite funcțiuni cari se nasc și cresc la sânul nostru. Întreprinderile economice au un rol important în cimentarea acestei solidarități naționale.

Dacă aceasta este concepția despre viața socială, dacă fiecare individ în'ocmai ca în lumea anorganică, nu reprezintă decât un simplu atom supus unor reguli de existență generală atunci se pune întrebarea dacă, capitaliștii străini prin întreprinderile lor, se vor încadra pe linia marilor interese de solidaritate națională și de progres?

Dacă ei se vor acomoda mediului nostru, dacă simt la fel ca noi și dacă țara aceasta nu va fi privită prin prisma intereselor personale, ci prin prisma intereselor colective?

Răspunsul nu poate fi decât negativ, căci cine poate fi atât de naiv să creadă că străinii, cari au abuzat de bunătatea noastră și ne-au supt până la sânge, urmăresc buna stare și progresul acestei țări?

Faptele oare nu vorbesc? Cifrele nu sunt oare destul de elocvente?

Dacă aceasta este realitatea, atunci datorită conducătorilor noștri, este ca imediat să procedeze la distrugerea acestor focare de individualism egoist, a acestor molecule de desagregare națională, a spiritului lor de dominație, obligându-i să se încadreze pe linia marilor interese naționale ale neamului nostru.

Fără o solidaritate bine cimentată, fără o viață organică unitară supusă unor reguli generale, nu poate exista progres, iar naționalismul economic nu poate fi decât ceva irealizabil.

Tempul este atât de înaintat, încât orice minut pierdut, înseamnă distrugerea vieții noastre naționale și religioase. Anul 1936 este pe sfârșite, începe un an nou, un an de prefaceri sociale, un an de speranță și viitor pentru acest popor, căci pronia cerească ne-a trimis semne minunate, aducându-ne aminte că mai suntem încă, cu toate păcatele noastre, fii unui pământ atotputernic și îndurător.

Într'un colț al pământului nostru românesc, candela unui naționalism pur, este încă aprinsă. Un glas dojenitor ne-a răscolțit sufletele și inimile, trezindu-ne din beția păcatelor noastre.

Incepem să ridicăm mai cu îndrăzneală ochii, spre înălțimile mântuirii noastre. Incepem să nădăjduim într'un viitor de aur pentru această țară, căci un capitol nou în istorie s'a deschis.

S'a deschis un capitol, ce a fost timp de două milenii zămislit din sângele și suferințele îndurate de un popor prea blând. S'a deschis capitolul: *România a Românilor.*

Suntem în preajma Nașterii Stăpânului și Răscumpărătorului sufletelor noastre. Cu gândul la El, să ne pocăim pentru greșelile făcute, să fim iar frați unul cu altul, să ne lășăm de slujbele diavolului, întorcându-ne din valea pierzării și cu toată încrederea să mergem pe calea naționalismului pur, pentru isbânda și propășirea neamului nostru. Ni cu N. Ardeleanu

Războiul

Războiul este, din nefericire, posibil. Aceasta este concluzia trasă de către generalismul marilor Puteri. Și, asta, cu toate că nu trece o singură ocazie ca să nu se afirme că se dorește pacea.

Examinând aceste chestiuni, la Conferința panamericană, d-l Roosevelt ajunge la concluzia că un nou război ar duce inevitabil la o cădere verticală a civilizației, care ar da în mod inevitabil o controlatură și Americii. Dându-și mâna frățește, cele două Americi, de Nord și de Sud, au ajuns la conclu-

ziile expuse de către președintele Statelor Unite, astfel:

„Trebuie să facem lumea să înțeleagă că ne înținem strâns legați, col la col, așa fel ca celelalte țări implase de nebunia războiului sau setea cuceririlor teritoriale și încercând să ne atace, vor găsi țările continentului nostru gata să se consulte pentru siguranța lor reciprocă”.

Și mai departe: „Trebuie să ne forțăm, să evităm crearea condițiilor susceptibile de a ne antrena într'un război”.

Comentând acest discurs și

De nașterea Mântuitorului

Gânduri culese din cărțile creștine

Un strigăt de bucurie pătrunde întreg pământul: e noaptea sfântă, noaptea în care s'a născut lumii un mântuitor. În timpurile acestea de grave răfăciri între oameni, mulți vor fi cari și-au întunecat vocea sufletului, și nu-și mai dau seamă de marea însemnătate, a sărbătorii Crăciunului. Nașterea și viața Mântuitorului a fost o realitate: în trup de om s'a coborât un Dumnezeu adevărat, ca să mântuiască lumea de păcate, și să ne arate calea ce duce spre mântuire.

Nașterea și viața Mântuitorului și învățăturile creștine sunt pătrunse de profunde taine, exprimate în parabole și simboluri. Deslușirea lor ne descoperă neajmunită înțelepciune și frumusețe de gândire.

Iosif și Maria, două suflete albe, cari, duc o viață curată plină de virtuți în serviciul binei și al iubirii de-apropielui. Astfel s'au făcut, demni de suflul mistic, de a fi ocrotitorii copilăriei aceluși suflet, care avea să fie Mântuitorul lumii. În înțeles simbolic Iosif și Maria, sunt și forțele spirituale cari

veghiază, asupra fiecărui suflet, căci în fiecare om se naște un mântuitor. Iosif și Maria poate deveni ori care dintre noi, care descoperind înclinările bune ale deapropielui nostru, îl sprijinim și îndrumăm pe calea cea bună.

Maria este sufletul devotat și altruist de femei în serviciul lui Dumnezeu. Astfel s'a făcut demnă de a cunoaște marea taină a iubirii, prin care face om își află mântuirea. Prin acest suflet umil și smerit s'a dat lumii un mântuitor. Și aceasta întotdeauna va fi astfel, când lumea este zbuciumată de suferință și rățăcire; salvarea nu va veni nici prin cei puternici, nici prin cei rogați ci prin sufletele umile și devotate în serviciul omenirii.

Betlehem, acest nume în limba veche înseamnă orașul pâinei. Pământul întreg este un mare Betlehem. Aici ne câștigăm cu luda muncii noastre pâinea de toate zilele. Învățătura ce o realizăm în lupta vieții contribuie la perfecționarea sufletului nostru nemuritor.

Peștera în care s'a născut Mântuitorul este corpul nostru.

El este lăcașul trecător al sufletului. Staulul, este inima noastră, în care este pusă scânteia divină. Adevărat, lăcașul Domnului nu este curat, în jurul lui sunt dobitoacele, cari sunt poftele și pasiunile inferioare ale omului.

Păstorii sunt grijile și gândurile noastre pentru pâinea de toate zilele.

Pe pământul din Betlehem, în noaptea întunecată privesc spre cer păstorii. Gândurile lor se întrebă, dacă oare Creatorul lumii, cunoaște destinul lor, plin de suferință și trudă, și oare le va trimite lor ajutor. Dacă este un Dumnezeu, dacă sunt îngeri în sferile luminate ale cerului, de ce nu ne trimite un mesaj, un semn ca sufletul lor să se umple de nădejde și încredere. În noaptea sfântă s'a întâmplat minunea.

Peste ori ce așteptare măreață și sublimă, o lumină mare i-a cuprins și îngerul Domnului li s'a arătat, ca să le vestească nașterea Mântuitorului. Când grijile zilei te copleșesc și îți e plină inima de dor după un semn din lumea invizibilă, nu uita că Tatăl Ceresc s'a îngrijit și a dat lumii un Mântuitor, nu uita că lumina lumii e aproape de tine.

Învățății dela Răsărit erau suflete înțelepte, și în noaptea

aceea întunecată au întrezărit zorile unei lumi mai bune. Cu inima smerită în rugăciuni și cu mâinile pline de daruri pământești, s'au dus pe urma stelei de pe cer.

În fiecare suflet omenesc, arde o stea sfântă, trebuie însă

să o căutăm și s'o urmăm.

Să ne gândim în această noaptea sfântă la învățăturile sublime ale lui Cristos. Dar nu e de ajuns să le credem, ci să le și aplicăm în toate manifestările vieții noastre.

Silvia Stolca Noaghea

O poveste orientală

Înțelepciunea orientală este proverbială și se bezează pe o psihologie interesantă la felul ei.

Se spune despre Kaliful Garun-al Rașid, că aflându-se odată în bună dispoziție, a chemat la el pe Abu Amelic, consilierul Curții, care era supranumit „înțelept”, pentru marea-i chibzuință.

— Ce ai de poruncit servului tău credincios, stăpâne? — a întrebat cu respect Abu Amelic pe Kalif.

— Garun, binevoitor a plecat puțin capul la întrebarea credinciosului său servitor și zâmbind a arătat jos spre podeala camerii, spunându-i:

— Vezi... gândește-te bine și alge-ți ce îți place.

— Abu Amelic, privind jos, a zărit înaintea lui două mușuroaște de metal: într'uaul era fier ruginit și într'altul aur lucitor.

N'a stat mult pe gânduri bătrânul înțelept.

— Atotputernice stăpâne, s'inceput el, dacă ești atât de milosiv față de servul tău bătrân, atunci permite-mi te rog să îți dau mușuroștii asta cu fier.

Kaliful a privit uimit la sfelnicul său Garun-al Rașid, a tras un fun din luleaua sa cu cerul de aur și l'a întrebat:

— Cum? Tu preferi să îți dai mușuroștii cu fier ruginit și renunși la aurul sculptor? Ce rațiune te-a călăuzit în alegerea asta?..

Abu Amelic, încrucișând mâinile pe piept și închinându-se până la pământ înaintea stăpânului, a răspuns:

Atotputernice stăpâne, eu prefer să dau mușuroștii cu fier ruginit. Știu bine de ce: dacă voi lua fierul ruginit, atunci tu, stăpâne, vei zice servului tău credincios „tu ești modest și ne-

referindu-se la apelul făcut de către d-l Roosevelt pentru unirea democrațiilor europene, gloriile din Germania subliniază că sistemul democratic n'a dus: nici o siguranță mai solidă a existenței, nici o ameliorare a bunăstării generale, nici o reducere a armamentelor și nici o promovare a educației și a culturii. De altfel, Liga Națiunilor această mare operă a democrațiilor, în care Rusia s'a instalat acum foarte energic a eșuat: atât de evident, încât Roosevelt a refuzat net o colaborare. Nici nu se putea altfel, când domnesc acolo Sovietele, care au negat pe Dumnezeu și spiritul creștin.

Între timp, tot globul se înarmează, cu Germania în frunte. În viața economică a acestei țări, o minus-valută oarecum ciudată indică efortul concentrat către o preparare militară, neproductivă. De sigur că așa ceva nu poate realiza orice popor. Se cere un spirit de abnegație eroică și curaj nemăslit din partea cetățenilor. E destul să citim măsurile luate în ultima lună: pedepse teribile contra deținătorilor de capitală în străinătate; sancțiunile drastice contra oricărei urcări de prețuri peste nivelul dela 18 Octombrie; decretul, reglementând distribuția grânelor, ouălelor, cărnilor, utilizarea tuturor „resturilor”; cheie spectaculoasă pentru ajutoarele de țară; remiterea obligatorie a tuturor „materialelor vechi”.

Tolosa se comentează cu toată grija faptul că industria grea (metale, mașini metalice de toate genurile, etc.) înregistrează un indice de activitate de aproape 100% (96,6%).

Efectivele totale ale armatei de uscat, de apă și de aer, trebuie să se urce, în Germania, la cel puțin 13 milioane de oameni. Pentru apărarea aeriană a populației civile e nevoie de cel puțin o jumătate de milion. Elementele de autoapărare ale populației, trebuie să se ridice și ele la vreo 9 milioane. Elementele întrebunțate în industrie și agricultură pentru întreținerea elementelor combinate se ridică și ele la 6 milioane. Așa încât, Germania ar avea nevoie indispensabilă într'un viitor război, de 28 milioane de oameni. Oă, ea are 31.600.000 de locuitori de sex masculin, cu copii cu tot. Și să nu uităm că chiar în timp de război, e nevoie de un aparat administrativ și guvernamental al țării. Nu rămâne decât o soluție rucrutarea femeilor, în domeniul

agricol, administrativ și industrial (chiar industria de război). Acesta va fi al patrulea front, pe lângă celelalte: terestru, maritim și aerian, (cuprinzând cum am spus, 13 milioane). El va fi compus din 15 milioane de combatanți îndirecți.

E de subliniat un lucru: primul obiectiv al beligeranților va fi distrugerea acestui al patrulea front: desființarea centrelor industriale. Deci, cei 15 milioane de combatanți îndirecți vor trebui să fie caracterizați prin rezistență, sacrificiu și combativitate, ca și cei de pe fronturile propriu zise.

Potențialul de război va fi mult crescut într'o viitoare conflagrație. Să luăm un exemplu. Comitetul de studii al armatei americane, într'un recent raport a examinat posibilitățile de mobilizare industrială. Uzinele de cutii pentru conserve au un loc de frunte. Experimentele făcute cu bombe de forma cutiilor de conserve au dat rezultate foarte frumoase. Într'un caz de război, în loc să le umpli cu buloane de roși, torni nitro-glicerină și o bombă get. Trebuie să m'i spunem că o mașină face 288.000 cutii pe zi, iar o uzină întreagă 2,5 milioane.

Statisticile recente arată că

cele șapte mari puteri ale lumii: Anglia, Franța, Statele Unite, Germania, Italia, Japonia și Rusia cheltuiesc astăzi pentru armament de 5 ori mai mult ca în 1934. În 1914 cheltuielile militare se cifru la 47 miliarde de franci în 1931, la 59,6 miliarde de franci. Astăzi, la 230 miliarde. Germania vine în frunte cu 4,4 miliarde, în 1931 și 100 miliarde în 1936. Japonia, în lumina cifrelor, apare ca o țară aproape pacifcă. Dacă nu uităm însă că standardul de viață al poporului japonez e foarte mic, găsim că cheltuielile de înarmare se cifrează la 46% din buget. În schimb, armamentul rusesc este redus, relativ la lungimea frontierelor sale.

Dacă raportăm, în cadrul celor șapte mari puteri amintite, sumele cheltuite pentru înarmare, la cifra populației, găsim următoarea situație: Germania 3%, Rusia 0,94, Statele Unite 0,39, Japonia 0,22, Anglia 0,84, Franța 1,1, Italia 0,87.

Ca încheiere, făcând o socoteală „americană”, găsim că cele șapte mari puteri cheltuiesc, pentru înarmări, pe zi 683 milioane franci francezi, iar pe minut 408.400 franci.

București, 19 Dec. 1936

Ionel Murăroiu

„Astra” în Săcuime

O frumoasă manifestație de solidaritate românească la Târgul Săcuiesc

În nici o parte a țării nu e atât de necesară lupta culturală ca în Săcuime. Aici trebuie să muncim cu mai mult avânt, cu mai multă energie, pentru a putea, pe deoparte, să ne impunem în fața minoritarilor, iar pe de altă parte, să putem readuce la mătă pe fii neamului nostru, instruiți în timpurile vitrege, când eram subjugăți greșilor și baronilor unguri. Orice desbinare pe tema culturii naționale — în aceste părți — e o trădare față de neam. Și va veni timpul când această trădare va fi amarnic răsplătită!

Ocupându-mă, de ani de zile, cu difuzarea, în cercuri cât mai largi ale societății românești, a poeziei și muzicii populare, în toamna acestui an am activat mai ales în Săcuime, fiind conferențiar la *Odorheiu, I. G. Duca (Cristur), Miercurea Ciuc, Gheorgheni, Târgul Săcuiesc* etc. Aproape peste tot am găsit ro-

mâni buni, cari activează, cu mult entuziasm, pe ogorul culturii noastre naționale. Bine înțeles că am avut și unele decepții, pe cari le voi evidenția cu alt prilej.

În rândurile de față mă voi ocupa de fericitul reviriment produs, în ultimul timp, în sânul populației românești din orașul Târgul Săcuiesc, Jud. Trei Scaune. Aici avem peste 200 familii de români. Foarte mulți capi de familie au făcut căsătorii mixte. Cununia religioasă au făcut-o la biserica catolică, sau reformată. Urmarea a fost că limba maghiară a devenit alctputernică în aceste familii, biserica „românească”, în Duminică și sărbători, era mai mult goală, iar sărbătorile naționale și manifestațiunile cu caracter cultural se țineau într'o atmosferă greoaie și sărăcăcioasă „Astra” culturală a luptat mult pentru îndreptarea a

cestor stări, dar de multe ori a fost desiluzat. Câtă vreme ea a fost condusă de bărbai destoinici ca *Dr. Valeriu V. Bidu* — actualul prefect al județului — și *Ioan Dima* inv. dir. și președinte al Asociației Județene învățătorești, „Astra” s'a simțit prezentă în inimile multor români. Dar ea a avut parte și de elemente cari n'au putut să imprime caracterul românesc în acțiunea de culturalizare a sate lor și de reducere la mătă a românilor săcuizeși.

În ultimul timp însă — datorită faptului că opinia publică a țării, sub presiunea evenimentelor grave externe, își îndreaptă tot mai mult privirile în spre județele din Săcuime — românii din Târgul Săcuiesc au avut un moment de reculegere, de trezire la realitate și — referindu-se la „Astra” — ei și-au ales în ziua de 13 Decembrie a. c. în fruntea acestei vechi asociații culturale, persoane competente în materie de luptă culturală și națională. La acest fapt — trebuie să recunoaștem — a contribuit și Școala Normală „Regina Maria”, mutată aici dela Sf. Gheorghe în vara acestui an, care, prin cele 260 eleva și prin corpul profesoral de sub conducerea doamnei directoare *Elisabeta Lițu*, a îngroșat elementul românesc din acest loc înstrăinat. Prin venirea Școlii Normale în Târgul Săcuiesc, viața românească a luat un aspect mai îmbucurător. Biserica are un admirabil cor pe 3 voci, format din eleve normaliste, limba românească se aude la fiecare pas, iar sărbătorile naționale sunt astfel organizate, încât trezesc în sufletul fiecăruia mândria de român. De pildă, ziua de 1 Decembrie din acest an, a decurs într'un entuziasm nemaipeomenit pe mlaesturile acestor, datorită contribuției date de elevele Școlii Normale prin recitări, corurile și cuvântările minunate. Apoi costumele bogate în arta populară, dădeau un aspect fermecător întregii adunări. Cu drept cuvânt îmi spunea cineva că de 14 ani, de când s'a stabilit în Târgul Săcuiesc, nu a văzut o mai impunătoare sărbătoare națională ca cea pe care a organizat-o în anul acesta la 1 Decembrie Școala Normală „Regina Maria”.

Am amintit mai sus că cu ziua de Duminică 13 Decembrie a. c. „Astra” și a ales alți oameni de conducere, pe a căror acțiune de viitor se pun temelnice spe-

ranje. Adunarea generală s'a ținut în sala festivă a Primăriei fiind prezenți peste 60 de intelectuali în frunte cu d-nii *Corne Năstase* primar, *A. Matei* judecător, *Ioan Dima* inv. dir., *Ioan Răjiroiu* preot ortodox, *Petre Lițu* subrezvizor școlar, *Mihail Georgescu* căpitan în rezervă, *Ioan Fenechiu*, notar public, *Valeriu Fenechiu*, fost primar, *Vasile Pănescu* mare comerciant ș. a.

O bună impresie a făcut participarea întregului corp profesoral de pe lângă Școala Normală „Regina Maria”, în frunte cu energica directoare, d-na *Elisabeta Lițu*.

Președintele adunării e ales d. *Ioan Dima* inv. dir. un vechiu luptător al „Astre”. Domnia sa, într'o impresionantă cuvântare, arată importanța bătrânei Asociații ardelenice, care „a fost, este și rămâne un templu deschis pentru toți fiii și fiicele neamului, unii să contribuie cu puterile de cari dispun la promovarea celui mai sfânt ideal „cultural”, iar alții să se adape din isvorul nesecat de apă vie, acumulat din cunoștințele multiple ale colaboratorilor de ieri, de azi și de mâine, cari doresc triumful românismului și al culturii neamului românesc pe aceste vechi platuri române, dar de veacuri în mâini străine.” Îndeamnă pe toți la unire pentru muncă rodnică pe ogorul — încă destul de înfienit — al culturii noastre naționale.

Părintele *Ioan Răjiroiu*, citește raportul activității Despărțământului „Astra” pe anii 1931—1936. Din el rezultă că acest Despărțământ a avut și unele succese frumoase, atunci când conducătorii au muncit cu tragere de inimă. „Astra” are azi la Târgul Săcuiesc o casă de lectură și bibliotecă, un cor admirabil, condus de d. *Nicolae Gusan*. Ea a organizat conferințe, iar la sale șezători cu concursul învățătorilor. Fondurile „Astre” se ridică azi la 35 mii lei.

Se trece la alegerea comiteului pe un interval de 5 ani. Cu unanimitate și mare însuflețire sunt aleși: președinte d. *Ioan Dima* inv. dir., secretar părintele *Ioan Răjiroiu*, casier d. *Vasile Pănescu*. Comitetul — cu mici excepții — rămâne același, dar se întregeste cu d-na *Elisabeta Lițu*, directoare Școlii Normale, drept atențiune bine meritată față de activitatea prodigioasă ce o desfășoară, cu

pretențios Abu-Amelic, iar modestia este una din cele mai mari virtuți omenești, care trebuie răsplătită. Deci ca recompensă pentru modestia ta ia și mușuroiul cu aur”. Însă dacă ași fi ales mușuroiul cu aur, poate că ași fi stărnit mânia te pentru lăcomia mea și atunci tu ai fi spus: „pentru lăcomia ta nemăsurată, prin care îmi dai de înțeles, că nu-ți ajunge leafa ce-o ai, ai să primești 50 de lovitură de baston”.

Carun-el-Rasid a mai tras din luleaua sa aurită. Rămase un moment pe gânduri și spuse servului:

— Abu-Amelic, pe drept ai meritat porecla ta de „înțelept”. Și ca amintire pentru aceasta să fte al tău nu numai mușuroiul cu fier ruginit dar și mușuroiul cu aur lucitor.

Iustin I. Stancovski.

Pentru Pomul de Crăciun al robilor din închisoare

A P E L

Cercetarea și mângăierea celor din închisoare sunt principalele datorii creștinești. Societatea nu poate și nu este creștinesc să excludă cu răutate pe cei cari au avut nenorocirea soartă să ajungă în închisoare.

Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci să se îndrepteze și să fie viu, cu sufletul renăscut spre o bună și corectă viațuire. Un mic semn de iertare și de mângăiere poate dobândi un suflet.

Ajutați-ne să dobândim acest suflet pentru o nouă viață.

Prin luminilele Pomului de Crăciun dela închisoare, să încercăm a deschide sufletele din ea, pentru a pătrunde în ele lumina lui Isus Christos, a cărui naștere o prăznuim.

Serbarea va avea loc *Duminică în 27 Decembrie ora 11 a. m.* După serviciul divin al grupului religios al preoților din Brașov, se vor împărși tuturor deținătorilor — fără deosebire de naționalitate — darurile făcute de sufletele înțelegătoare.

Orice daruri, ca: pâine, cozonac, slănină, ouă fierte și alte elemente ușor de împărșit, rog a fi duse sau trimise la închisoare, în acea zi până la ora 10.

În numele celor osândiți la închisoare doresc tuturor: „Sărbători fericite”.

Brașov, 18 Dec. 1936.

Confesorul Inchișorii Preot Dr. P. Debu

Femeia-mamă este chezușia supremă a sănătății și virtuților neamului!

Inceput de vacanță

Vacanța de Crăciun începe de fapt cu mult înainte de închiderea școlilor. Pentru copiii vacanța de Crăciun începe cu primii fulgi de zăpadă. Atunci încep lungile viații cu ochii pierduți în jocul zglobu al fulgilor cari se fugăresc, pe când cartea deschisă așteaptă la lecția de botanică pe mâine.

Calendarul devine un oracol. Cine a inventat metoda de a însemna sărbătorile cu roșu și celelalte zile cu negru? În adevăr zilele până la vacanță nu se pot însemna mai bine decât cu negru. Folle calendarului sunt numărate îndelung, cu grijă demă de alte lucruri mai importante. Vă mai amintiți? Noi toți am făcut odată la fel.

În fine se deschid larg porțile școlilor și ale universităților. Un cuvânt magic a fost rostit: „S'a dat vacanță!” În fața vitrinelor cu jucării sau bomboane se îngrămădesc nenumărați copii cu ochi, în cari bucuria aprinde lumina celui mai frumos pom de Crăciun.

Oările sunt pline. Au început să plece trenurile vacanței spre șesuri albe bătute de soarele iernii, spre munții acoperiți cu păduri de brazi, peste poduri, peste râuri înghețate.

În sate îndepărtate, în cătune, părinții își așteaptă copiii plecași la învățătură.

Zărele anunță că trenurile se înzăpesc. Câtă grije pentru părinți! Dar tot atâta bucurie pentru copii, căci nu există plăcere mai mare decât neprevăzutul opririi trenului în mijlocul câmpului înopțit, pe când afară fulguiește lin. Pașii se pierd în zăpada moale și adâncă.

În întuneric nu se vede decât lumina verde a semnalizatorului și fulgii cari cad mereu. Se aude pufăitul locomotivei și zbrănitul șaburilor de telegraf. Și întorcerea în compartimentul unde toți călătorii pleacă în vacanța de Crăciun. Mai mulți băieți au înghebat un cor. Cândă colinde prin cari trece tainică scîlpirea stelei:

„Floarea soarelui.... Raza soarelui...” pare o melopee melancolică, tristă și frumoasă. Și pe urmă plină de avânt:

„Să-l-o ducem lui Christos...
„Să ne fie de folos...
„Floarea soarelui...
„Raza soarelui...”

Trenul vacanței aleargă prin noaptea. Se oprește pe câte un minut la halte cu nume necunoscute și gonestă mai departe. „Dar a lăsat la fiecare oprire, la fiecare gară mică ocrotită de brazi niși, câte un copil care

să ducă în sate și cătune, în casa îndepărtată unde îl așteaptă părinții, zvonul de colindă și veselia vacanței.

m. m.

Invitație

la adunarea constituitivă a „Sindicatului român pentru creșterea cailor cu sânge cald de origine Trakehnen”, care va avea loc, Miercuri în 30 Decembrie 1936 la ora 15 în sala de ședințe a Reuniunii agricole sătești din Țara Bârsel, Brașov, Str. Mihail Weiss Nr. 13.

Ordinea zilei:

1. Acceptarea statutelor.
2. Holărârea constitutivului Sindicatului.
3. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui.
4. Alegerea membrilor asistenți și locțiitorilor lor.
5. Fixarea cotizațiilor de membru și celorlalte taxe.
6. Alegerea membrilor de onoare.
7. Propuneri.

Comitetul pregătitor

ecelele institutului, pe teren cultural național.

Adunarea se sfârșește într-o atmosferă înălțătoare.

Ne bucurăm că putem elogia această activitate a „Asirei,” într-un ștaut, în care odinioară conștiința națională era adorată.

Urăm Despărțământului „Asirei” dela Târgul Săcuiesc, spor la muncă, în slujba Neamului!

Gheorghe Cernea

Dela Institutul de cultură româno-german

În cadrul conferințelor „Institutului de cultură româno-german Simion Măndrescu” d-l ing. arhitect Nicolae Simțion a ținut la 10 Decembrie a. c. o conferință împreună cu proiectantul dintr-un apartament reflector în sala de muzică a liceului Honterus, despre arhitectura veche creștină și bizantină în Roma, Ravenna, Orient și Bizanț și într-un mod mai detaliat despre monumentele de artă bizantină în România.

S'a remarcat în deosebi marea influență a elitei germane din localitate la această conferință, care a arătat un interes deosebit pentru operele de artă bizantină din România, mai cu seamă pentru acelea din secolul 14, 15 și 16 în care ultimul secol s'a început zidirea și a bisericii Sft. Nicolae din Brașov-Scheleu de același Domnitor român Neagoe Basarab, de al cărui nume este strâns legată construirea atâtor biserici de valoare și în deosebi a monumentalei biserici Episcopale din Curtea de Argeș, capodopera arhitecturii românești.

În cadrul conferințelor Institutului de cultură româno-german, care are la bază adâncirea raporturilor de bună conviețuire a românilor și a germanilor din această țară prin cunoașterea reciprocă a operei lor de cultură de orice domeniu — a conferințat în luna Noiembrie a. c. d-l prof. univ. Nichifor Crainic despre Mistica lui Eckhart din evul mediu și influența acestuia asupra lui Martin Luther, a literaturii germane contemporane și, ceea ce interesează mai mult, asupra gândirii lui Alfred Rosenberg, spiritul conducător al Germaniei de astăzi.

Precum suntem informați, pentru luna Ianuarie anul viitor și-a anunțat d-l prof. univ. Rădulescu Motru ținerea unei conferințe al cărei subiect se va comunica la timp.

S'a pierdut perm'sul de bicicletă Nr. 4202 Bv. pe numele Florinț Ladislau din Brașov.

Jurnal Politic

Est: util, ca în preajma sfințelor sărbători și ale Anului nou, să ne facem ecoul reflecțiilor, cari trebuie să fluture pe buzele și în inimile tuturor, celor ce simt românește.

Pe platoul Cotrocenilor în Duminica de 7 Iunie a marei catastrofe a tribunalului D, a spus M. Sa Regele un cuvânt, care în durerea și revolta generală a țării, n'a fost în destul de apreciat — deși cuprinde cel mai frumos program naționalist, exprimat în cea mai frumoasă formă ce s'a auzit vreodată:

„Strânși uniți într-o singură voință și avânt, să plămădim România nouă a Românilor și Biruitorilor.”

Nu este vorba numai de partidele de dreapta, cari toate au același program rezumat în celebra lozincă: România a Românilor. Dar față pe d-nul Dinu Brătianu vorbind în sala cinematografului Aro la congresul liberal din 9 Iulie: „Trebuie să ne fim de lozincă: România a Românilor, căci nu suntem o țară colonială, ci o țară, care trebuie să fie stăpână pe economia ei generală.”

„Noi cerem să se facă dreptate în țara asta și poporul român să fie stăpân în țara lui. Ungurii și Evreii sunt și azi mai bogăți decât noi. Statul român trebuie să susțină elementul național persecutat sute de ani și rămas în urmă. Să se ia din mâna străinilor acele izvoare de bogăție, de cari are nevoie țara noastră. Mai vreau, ca legea creștină să fie respectată. Vreau o țară românească și o țară creștină.”

Și marele nostru istoric — idolul național al tinereții noastre, profesorul Nicolae Iorga a revenit cu totul pe linia pe care-l doream de stăta timp, pe linia intransigent națională. În admirabila sa scrisoare către Excelența sa Benito Mussolini, scrisoare ce prezintă noul său volum în italiană, dovedește pe baze de statistici și mărturii — mărturii italiene în primul rând — drepturile noastre intangibile asupra hotarelor de azi ale țării noastre, care în nespus de frumoasa sa conferință dela Radio „Cum ne apăra Ardealul” arată așa cum numai un Iorga poate să arate necesitatea unei culturi și opere de civilizație românească, pentru ca să înceteze rușinea, că „la Brașov auzi toate limbile, numai românește nu, la Cernăuți soțiile

de ofiteri vorbesc jidovește, la Chișinău stăruie încă stăpânirea țaristă”

Când cetim toate acestea, inima noastră erigă ca în pericol de moarte: soluții, soluții, soluții. Dacă în conservativa Anglie, cu un număr imperceptibil de jidani, s'a celit în toate bisericile anglicane o pastorală iscălită de 4 arhiepiscopi și 13 episcopi, stăți căți are Anglia întreagă, împotriva primejdiei iudeo-comuniste, și în toate țările mai puțin primejdite decât a noastră ca Elveția, Portugalia, Polonia, Germania, Italia, se aduc legi, cari pun statul la adăpostul bolșevizării, noi ne mulțumim cu legea protecției muncii naționale — lege, care în loc să fi adus vre-un rezultat scăzut și mai mult principiul autorității de stat. Legea asta e o rușine și prin năruirea ei am înțelege o lege a dominației muncii naționale, căci stăpânul n'are nevoie de protecție, cel mult sluga și străinul. Ca și când tu, frate țăran, ai avea nevoie de existența jandarmului, ca să intri în casa ta, seara când vii obosit dela munca câmpului.

D-nul prof. Iorga dă câteva soluții frumoase în conferința amintită. „Cum Polonia a creștit cel mai frumos port din Europa Gdansk, și a dărâmat din temelii catedrala rusă din Varșovia, cum în Jugoslavia lângă fiecare sat turcesc se ridică un sat model jugoslav — să creștem și noi opere de civilizație românească, cari alături de oastea noastră și trecutul nostru ne vor apăra în destui hotarele.”

În momentul, când scriitorul Mihail Sadoveanu se vînde o vreo dăla „Adevărul” și „Dimineața,” producând un val de revolta chiar în lumea național-socialismului german, care ia făcut onoarea — neștiind, că d-l Sadoveanu este de mult franc-mazon — de ai traduce în nemțeste, romanul său „Bătălia” — mai e oare suficient să-ți exprimi numai dezderate sau să lucrezi cu soluțiuni, cari nu pot rezolva problema în toată întregimea ei și cu toată urgența unei necesități imperioase?

Noi stăruim mereu cu rizicul de a părea naivi — la singura soluțiune, care să ne pună în stare să ne recucerim țara din mâinile otrăvite și păgâne ale stăpânitorilor de azi: un singur organism național pe înreaga țară, — dar fiind că ideea încă nu este destul de coaptă — unirea forțelor de dreapta și preluarea guvernului încă în această primă vară.

Dr. Mircea Suci-Sibianu

Aviz președinților comitetelor org. Frontului Românesc Brașov

Carnetele de membrii. Calendarul de perete.

Noile carnete de membri ai organizației „Frontului Românesc” din orașul și județul Brașov sunt terminate și se distribuie zilnic în localul redacției ziarului „Gazeta Transilvaniei”

Președinții comitetelor organizațiilor din oraș și jud. Brașov sunt invitați să vină la orașul și să ia în primărie numărul de carnete, de cari organizațiile au lipsă, pentru a fi distribuite celor în drept. Prețul unui carnet lei 5

De asemenea se găsesc sub tipar calendarele de perete ale „Fr. Românesc” cu fotografiile membrilor biroului și ale șefilor de sectoare ai org. Fr. Românesc din orașul și jud. Brașov, cari se pot lua în primărie și până în viitoare de asemenea la administrația ziarului „Gazeta Transilvaniei” în schimbul unei taxe de 3 lei de bucată. Aviz celor cari doresc să aibă astfel de calendare, ca să nu se aprovizioneze cu altele.

Din public

Primiți următoarea scrisoare:

Domnule Director,

Cu o deosebită atenție am celit frumoasa cuvântare, rostită de d-l Dr. Voicu Nițescu, fost ministru, și marele conducător al Frontului Românesc din Ardeal, publicată în „Gazeta Transilvaniei” Nr. 93/3/XII/1936, prin care în pct. I „Politica internă” spune că guvernele continuă mereu să fie guverne de partid și că acestea nu au în vedere interesele generale ale țării, ci în foarte multe cazuri nejustificate interesele partizanilor lor, — un lucru foarte just.

Și să vedeți pentru ce! Pe scurt vreau să vă spun cum demnitarul guvernului de astăzi ascund cele mai urâte fapte, comise de partizanii lor, și anume:

În noaptea de 5-6 Iunie 1936, eram pe peronul gării Brașov, când tocmai în aceeași noapte erau concentrați toți primarii ruși în gara Brașov, și îmbarcați într-un tren de clasă cu destinația București.

Am avut ocazia să văd o scenă provocată de un primar scandalagiu, al cărui nume mi l'am reținut și anume Ion Iorga, primarul comunei Răbov Jud. Brașov. Acest om a intrat și lovit cu bastonul său pe funcționarul C. F. R. și pe agenții forței publice (poliție), injurându-i pe aceștia cu cele mai sălbatice injurii asemănătoare cu cele dela ușa corului.

Cu mare greutate bieții poliști au putut să-l imobilizeze și să-l conducă în biroul poliției.

A făcut un mare haz, în special minorităților aflători pe peron, cari râdeau înfuadași de spectacolul oferit de acel voluminos primar, care strige: „mă excremez pe poliția românească”... mama voastră de hoști și pungași etc....

În fine, condus la oficiul poliției, i s'au dressat acte de călăie

d-l comisar Parva Petru, și cu actele dressate nerușinatul primar a fost condus la Chestură, unde a stat creslat până a doua zi dimineașă, când după ce d-l Dr. Giăjar, senator, după cum suntem informați, a intervenit la Chestură ca să fie pus în libertate, după cum l'a și pus, în actele (un dosar voluminos) înregistrat sub Nr. 12.917/936 au rămas la chestură împreună cu bastonul, care figura ca corp delict, cu care acest hoțud a lovit fără cruțare pe bieții slujbași.

De aci vedem, d-le director, justa și adevărată cuvântare a d-lui Dr. V. Nițescu, prin care spunea cele de mai sus.

Ne miră faptul că d-l Chestor ca șef suprem al subalternilor săi lasă pe acești tagași, loviți și bajocorți de un primar rural și fine actele închise în sa tarul biroului său, însă să trimită actele forurilor judecătorești spre satisfacție și lasă pe bieții funcționari polițienești la discreția unui primar zurbagiu, care-și bate joc de aceștia și i sfidează.

Vă rog d-le director publicați aceste rânduri în bătrâna „Gazeta” pe care cu mult nesajoficesc și pe care cred că o cetește atât d-l Dr. Giăjar cât și d-l Chestor al poliției Brașov.

Cu tot respectul și stima ce vă păstrează.

Ioan Gorjan
funcționar C. F. R.

Brașov la 18 Decembrie 1936

Păsări și vânat

Gâște, rațe, curcani, găini, pușci, clapon îngrășat și țitai, precum și iepuri, țezani, potârniche, mărtaie de găscă, ptept, pulpă, untură și ficat de găscă, apoi: I-a castraveți murași și varză acru, puteți obține zilnic proaspăt, mai efica ca ori unde la M. Mirea Gubița, Str. Barjiu 22 (Târgul Ca lor) 716 1-1

Fondat 1823

Fondat 1823

PRODUSELE

Fabricilor de postav și țesături de modă din Brașov

WILHELM SCHERG & Cie S. A.

domină în privința calității și satisfac prin executarea lor aleasă, distinsă, la prețuri convenabile, exigențele cele mai mari.

Stofele fabricate din cele mai prețioase materii prime străine, sunt echivalente produselor celor mai bune din străinătate.

Depozite proprii de desfacere:

Brașov,

Cluj,

Timișoara,

Galați

Str. Regele Carol Nr. 4, Piața Unirii Nr. 22, Sta. Alba-Iulia, Str. Domnească Nr. 1.

Pagină literară

SONET

Poiene verzi cu drag își tind covorul
Când din desiş răsare-o căprioară
Şi saltă 'n fugă sprintenă, uşoară
Spre vale unde murmură izvorul

Dar dintr'un colţ ascuns de dumbrăvioară
Un glonte mic trimite vânătorul
Şi iată-acum îi sângeră piciorul,
Sălbateci, răi copoii o 'mpresoară.

O clipă ea se luptă cu putere
Şi cade-apoi şi tremură, se sbate...
Atât a fost şi groază şi durere.

In ochii mari, închişi pe jumătate,
Ce cată 'n gol lipsiţi de scânteere
E-un dor adânc de trai şi libertate.

Ecat. Pitiş.

Mamă, cine'ti sunt vecinii.....

Mamă, cine'ti sunt vecinii
Care dorm cu tine 'n şir ;
Urma lor in cimitir
Au pierdut-o mărăcinii.

La mormânt, in loc de cruce
E un biet pociumb de lemn

Ros de vreme, — de-acest semn
Nime-aminte nu-şi aduce.

Morţii-aşteaptă înzadar
Licărire de jăclie,
Doar un fir de păpădie
Ține loc de felinar.

Ecat. Pitiş.

Sărbătorile în Ardealul nostru

de Mariana Moşoiu

Zvonuri de coruri de colnzi se apropie ritmic în tăcerea nopții de Crăciun. Ferestrele caselor sunt ca flori de lumină deschise spre cântecile nopții. Cu sufletul sfâșiat de bucurie și durere al emigrantului, care se întoarce acasă adus de nostalgia fără nume, după ce răătălise ani și ani printre străini pentru o bucată de pâine amară, udată cu lacrimi, cu acelaș dor și bucurie ne întoarcem și noi în seara aceasta, ca în fiecare an, în Ardealul nostru.

Ardeal! Pagină de durere în trecut, zbucium tumultuos care își caută expresia, în prezent. Cu cât erai mai baljocurit, mai umilit, mai împilat, cu atât mai mult a crescut dragostea noastră către tine! O simțire mistică, indefinibilă ne leagă de acest pământ strămoșesc, de datinile și obiceiurile sale. Invie țărăși vechile colinde luminate de focul jăratului, de lumina înflăcărată a stelei, de raza feeriei de cer scântecător și zăpadă de ață. Osim satele noastre albe și curate în veșmânt strălucitor de sărbătoare. Un zvon de colinde răsună blând dela un capăt la altul al Ardealului.

Un foc mare dăduce în soba gospodarului harnic dela țară și pe jă alte pocnesc cojile de lemn aruncate de copii. Pe masa înfășată cu pânzătură înflorită în cusături de mâna fetelor, se mândresc cozonacii aurii, merele ca florile, ploșca veselă și fel de fel de bunătăți pentru colindători.

La gura sobei s'au strâns bătrânii la sfat. În graul lor domol ardelenesc, pun ei la cale treburile gospodăriei satului, chibzuind și ale țării. Se gândesc cât de bine ar fi dacă dregătorii ar avea alt suflet față de nevoile țării, dacă s'ar apleca și ar asculta și vocea celor cari acum își spun doar obidiți pășul, dar ca mâine murmurul va crește poate în vi'ele, care va mătura pe toți necinstiții... Și în mintea lor se înfiripă un Ardeal nou, cu un ogor bogat, mănăos, udat de sudoarea muncii lor, de sângele marilor lor, peste care în sfârșit va răsări soarele, binecuvântarea lui Dumnezeu. Ca graul de primăvară încolțește speranța în vorbele țăranelor.

Cântecul colindătorilor se apropie de casele pițite sub zăpadă.

Ma întâi se aude ca un zumzet jesut între stele și vârful de brazi. Apoi colindul izbucnește curat ca un pârâu de munte și se lachee cu tradiționalele urări de voce bună.

Tinda e plină de copii, de glume, de râs. Apoi vocile se îndepărtează.

Incepe să fulguiească. Noaptea devine dintrodată mai tăcută, mai misticoasă. Aceeăș noapte cuprinde pământul ca acum o mie și trezeci și șase de ani' când peste Beetleemul umil a răsărit strălucitoare steaua creștinătății noastre.

Pomul de Crăciun

Am văzut-o astăzi, la fel de grăbită ca în toate diminețile, așa cum m'am obișnuit s'o urmăresc îndreptându-se spre centrul orașului, cu coșul gol într'o mână, iar cu cealaltă adunându-și, fie veră sau iarnă, aceeași haină veche, pe trupul supt, stors de toată tinerețea și sănătatea.

E cu aceiași pantofi în picioare, pantofi cărora li s'au uitat anii și originea; cu capul aplecat spre pământul pe care îl calcă cu sfială ca și cum i-ar fi milă de el, bănuindu-i greutățile și durerile ce îl apasă. Tristă, fără să mai gândească dacă îi e cald sau frig, precum și dacă ar mai putea nădăjdui la o viață mai omenească. Ia o fărâmbă de bine, la o cât de mică bucurie, merge, târând după ea mizeria întreagă a unui cămin. Un nesfârșit șir de necazuri, de dureri, îi tin, de mulți ani, tovarășie.

A învățat drumul — și mai știe atât: că trebuie să lucreze mereu în fiecare zi, în fiecare cea! S'a obișnuit cu toate și de aceea nu se simte niciodată oboșită.

De când i-a murit tovarășul, asta i-a fost grija: să plece de cum se face ziua pe la casele oamenilor, unde să spele rufe pentru un ban cu care, apoi, să-și încropească nevoile și poate să mai pună și ceva la o parte.

La fel a fost și el, împăcat cu toate neajunsurile și niciodată nu l-a auzit plângându-se că nu mai poate scăpa de sărăcie! Dar a lăsat-o pe ea să se lupte cu toate!

Așa a vrut Dumnezeu, să rămână singură cu o casă de copii mărunți, să le poarte de grije. Să vegheze la căpătâiul lor când sunt bolnăvi, să-i hrănească; — și tot ea să plângă atunci când cel mai răsărit și poate cel mai bun, întovărășit de ingerul care l-a păzit până în clipa aceea, a plecat la cer, acolo, unde l'au așteptat cei porniți mai de mult pe drumul fără întoarcere.

Și niciodată n'a cântit în contra voinții Lui!

Nu dorea decât să fie sănătoasă, ca să poată îngriji de ei! Se gândea la rămășițele pe care avea să le aducă seară, când se întoarce dela lucru. Toate acestea numai până când i-o vedea mari și cu roșurile lor!

Dacă în vre-o dimineață sau în vre-o seară târzie nu ai fi văzut-o pe Rada, cu coșul în mână, trecând, atunci ai fi putut ști sigur că la casa ei s'a întâmplat ceva neobișnuit.

Vecinii, care numai rar îi calcă în casă atunci ar cerceta-o, căci știu prea bine că ea n'ar cuteza să se ducă să le ceară un ajutor cât de mic.

Rada s'a învățat să tacă și să păstreze toate durerile cum a-i păstra niște daruri rare, să le păstreze numai și numai pentru ea! Ce daruri!

Fără să plângă — plânsul nu este pentru cei ce știu să înfrunte furtuna! — sau să se revolte, tot așa de bună ca întotdeauna, ai fi găsit-o lângă un copil bolnav sau chiar mort.

Odată am văzut-o strângând la subțioară un cosciug mic de lemn, pe care îl ducea împovărată de toată amara vieții deșertăciune!

O văd cum îi pare rău că nu și-a făcut vreme ca să-l mângâie destul, spunându-i vorbe dragi, așa cum ar fi vrut, o văd cum îl soarbe cu priviri lacome ca să nu-l poată uita niciodată. Îi admiră părul bălai în buclele încalcite, fruntea mică buzele vi-nele. Numai ochii nu-i mai poate vedea. Ei sunt închiși, închiși pentru totdeauna.

Își aduce aminte de toate bucuriile și de toate supărările pe care i le a adus acest copil. Îl vede mic, în fașe, apoi copilul. Îi aude glasul ca un clopoșel fermecat, sunat de îngerii cerului. Apoi tot mai mare, tot mai frumos.

Acesta era al cincilea pe care îl îngropa.

Moartea rece și nemiloasă i-a îndrăgii casa, i-a cercetat-o aproape în fiecare primăvară; — și mai cuseamă atunci căn unul dintre copii i s'a făcut mai mare, mare ca să poată da vreun ajutor.

Acum mai are un singur băiat.

Numai o zi trecea și cu aceeși bună voce și tot așa de neobosită își începea lucrul pe care îl învățase, gândindu-se acum mereu la singura ființă care o aștepta, seara, acasă. Munca pentru bucuria ei și fericirea copilului pe care îl întrevedea undeva, departe, peste ani de zile, între oameni care îl inconjurau cu dragoste.

A trecut iarna și a venit primăvara, în care timp o zi nu a lipsit dela munca-i istovitoare, dela care se întorcea cu coșnița încărcată cu de toate. Copilul care-i mai rămăsese însă era slăbuț, tânjea, pe fiecare zi tot mai galben și mai trist.

Ea era fericită și așa. Trăia având un fel în viață. Avea pentru cine munci, de cine își lega zilele și speranțele.

Infopolită în hainele-i sărăcicioase, înnoțând prin zăpadă îmbrobodită de promoroaca din dimineața cefoasă, cu picioarele tremurând, mergea la lucru.

Se apropiau sărbătorile Crăciunului. Îi trebuiau bani căci își pusese în gând să-i facă copilului un pom încărcat de jucării, așa cum văzuse pe la casele oamenilor bogați.

Și într'o seară a venit acasă cu un brad mic pe care l-a pițit, să nu-l vadă copilul decât atunci când va fi gălit cu po-doabe de hârtie colorată, cu lumânările aprinse, iar sub el un coș cu bunătăți și cu hăinuțe noi.

Era fericită de bucuria mare pe care o întâlțirea depe acum în sufletul micuțului!

În ajunul Crăciunului Rada a lăsat lucrul cu un ceas mai de vreme și, cu banii adunați, a plecat să cumpere tot ceace spera să-i aducă bucurie în casă.

Cu brațele încărcate de bunătăți se întorcea spre cămin, când la un colț de stradă a simțit cum i se încețoșează ochii, cum puterile o părăsesc și a căzut jos.

Trecătorii au ridicat-o, aducându-o în simțire.

Fără să spună o vorbă și-a adunat lucrurile risipite prin zăpadă și a plecat mai departe, spre locul unde era așteptată.

A simțit o căldură urcându-se în trupu i firav, apoi, în dreptul inimii, parcă i s'a infipt un vârf de cuțit. Jucăriile s'au împrăștiat din nou pe jos.

„Copilul, hăinuțele, pomul de Crăciun!” — au fost ultimele cuvinte ale ei.

Acasă copilul flămând și înghețat asculta din fundul patului pe copiii gălăgioși și plini de sănătate cari treceau dela casă la casă, vestind nașterea Mântuitorului.

„Dacă ar veni mămica mea de vreme, astă seară, dela treabă, aș ruga-o să mă lase să mă duc și eu cu colindul. N'am fost niciodată și ce mult aș vrea să alerg alături de tovarășii pe care îi aud pe-afară!”

Și copilașul plâpând este atent la cel mai mic sgomot, tresare la orice mișcare, crezând că vine mămica. Dar ea întârzie mereu.

„Târziu, când colindătorii de pe străzi s'au liniștit, a adormit și el singur, cu gândul la micul Iisus, pe care îl are în icoană la cap și la mămica, despre care nu știa că n'o să mai vină niciodată.

Elisabeta Henju

Festival artistic, comemorativ de Crăciun

Societatea T. A. Sf. Gheorgh - Brașov Toțile angajază, ca ocazia împlinirii a 10 ani de existență, un mare festival artistic urmat de dans în saloanele „R. dute”, pe ziua de 25 Decembrie, ora 8 seara precis. Venitul este destinat pentru înființarea unei „Case Culturale” în parohia Sf. Treimi.

Program: 1. Domnul Iisus Christos, colind de Gh. Chiriac. 2. O, ce veste, colind de Gh. Dima. 3. Omul când e necăjit, cor de N. Oancea. 4. Declamație. 5. Lele roșie la obraz, cor de M. Chirescu. 6. Declamație. 7. Fose verde bob seacă, cor de M. Jora. 8. Teatru: Năstăleşti la pețit, comedie într'un act de M. Moșe.

Corul va fi dirijat de dl. D. Bizdideanu. Jazzul Reg. 89 va delecta onoratul public.

Președinte, D. Bizdideanu
Secretar, V. Bunghez.

De vanzare

100 perechi schiuri de lemn de frasin, produs propriu, cu preț redus. Adresa: Brașov, Strada de Mijloc 143.

722

1-1

CINEMA „ASTRA”

Dela 25 Decembrie va rula singurul și cel mai strălucit film șlagăr al sezonului

Regele filmelor Ufa Reporterul de Noapte

Un film cuprinzând scene pline de aventuri sensaționale de dragoste și romantism. Subiect din teatru mondenă numai tempo, muzică și senzații

cu: LILIAN HARVEY, WILLY FUTSCH, PAUL KEMP

Sărbători fericite urează pe această cale spectatorilor

Diracțiunea

In zilele de 25 — 26 — 27 Decembrie, mare matineu

Pe orice masă de daruri să nu lipsească NIVEA

Cu Nivea produceți bucurie! Fie pasta de dinți Nivea, săpunul Nivea, sau săpunul de copii Nivea, cum și orice produs „Nivea” oricând, pentru cel ce primește va fi o deosebită plăcere, fiindcă din cadoul Dv. are și un folos. Produsele Nivea sunt într'adevăr bune și efine.

Librăria și Papetăria
Cartea Românească
Dragomir Nedelcovici
 urează clientelei sale
Sărbători Fericite

M. FISCHER

Cristal-Portelan
 ARAD — BRAȘOV
 Str. Regele Carol 29.

Târg mare de Crăciun

Fiecare cumpărător primește un cadou prețios.
 682 5-6

Vinurile și rachiurile

bune și ieftine

se află la

Pivnițele de vin

„BACHUS”

Strada Regina Maria Nr. 12.

711

2-2

Atențiune!

Atențiune!

Cadouri la Crăciun

Ultimele noutăți

in GENTI de dame TRURE de voiaj SERVIETE, GEAMANTANE in piele și in unitație, foarte avantajos la firma

VIKTOR BUTYKA

BRAȘOV, Piața Libertății Nr. 6

688

5-5

Cupoane de stofe

cu prețuri extrem de reduse

la

POSTĂVĂRIA

„VESTIS”

BRAȘOV

Piața Libertății 22

ETAJ I.

717 2-2

Depozit

de

Manufactură

Emanoil

Gewölb

Brașov, I. G. Duca 88

489 1-2

Magazin de sticlărie și
 porcelanuri și rame
 pentru tablouri la
 firma

Viktor Puri

vinde eftin cu ocazia
 Crăciunului.

Brașov,
 Str. N. Titulescu Nr. 4
 680 4-3

De închiriat 1-2 camere
 mobilate, lunar.
 sau anual cu folosință de baie,
 Livada Peștei Nr. 20 parter.
 564 6-0

Vânzare eftină

de tricotaje, ciorapi,
 chiloți, mănuși,

la firma

M. BLATT

Strada Regele Carol 30

Au sosit Au sosit

Ciorapi de mătase

649 cu 69 Lei 5-5

De vânzare un loc de casă
 la poziție foarte
 bună. Strada Valea Tei Nr. 5
 Maniu Nae. 1-6

„Arborul” S. A. BRAȘOV
Strada Iuliu Maniu 67

Tot felul materiale de cherestea, parchete de stejar, dușumele
 Nut-Feder, scânduri Falt-Stab, cioplitură de brad, toate soiurile
 :: de țigle, cărămidă presată. Lemne de foc. Cement. ::

Depozite: Str. Iuliu Maniu 67 — materiale
 „ I. G. Duca 145 »

Str. Iuliu Maniu 77, lemne de foc.

Telefoane: 4-41, 500 și 601.

Atențiune! **Atențiune!**

Paltoane de blană

după cel mai nou model în atelierul propriu după măsură, confecționează

Rosenberg S.

Brașov, Strada Regele Carol 34.

Telefon 10—78

Telefon 10—78

Centrala: București, Strada Sfinților 30. Telefon 4—76—52

Inlesniri de plată în condițiuni favorabile. Rog vizitați magazinul fără obligațiune de cumpărare.

691

4—5

Sărbători

fericite

dorește

„ELIMA“ Electr S. A.

Centrala: Strada Voevodul Mihai Nr. 24. Telef. 6—13
Sucursala: Strada Regele Carol Nr. 19. Telef. 95.

Cereți pretutindeni:

delicioasa

Bere Czell de Crăciun

Vinurile renumite Czell

Proveniență din Transilvania și din Vechiul Regat

precum și

Produsele excelente ale

Fabricei de LICHIORURI, ROM și CONIAC

Frederic Czell & Fii
Grupa Carol Czell

Societate anonimă, Brașov

706 2—2

Atențiune!

Mare asortiment în articole de menaj, vase, tacâmuri de oțel inoxidabil, mașini de tocat carne, cuțite de bucătărie, mașini de gătit, sobe de încălzit, patine, bricege, unelte pentru traforaj, râșnițe de cafea, nuci și mac. — Prețuri ieftine.

KAMNER & JEKELIUS

707

BRAȘOV, Piața Libertății Nr. 29

2—2

În atelierul meu de croitorie

se execută tot felul de haine civile și militare (reverenzi pentru preoți, robe pentru magistrați etc.) după cele mai noi cunoștințe din domeniul

— ARTEI CROITORIEI —

Rog. onor. clientelă să-mi dea prețiosul concurs. Cu deosebită stimă

PETRU STOICA

Diplomat și medallat al Academiei române de croitorie din București

101

Brașov Str. Regele Carol Nr. 25 et. I.

1—0

Cadouri de Crăciun

KRAFFT & HUBERTH S. A.

Droguerie
Parfumerie

Foto

● Casa brașoveană de amanet
STRADA BRATIANU

(fostă strada Spitalului) 19

acordă împrumuturi pe prețioase mărfuri și hârtii de valoare. 530 11—27

Drogueria
Dück & Oyntzen

Parfumerie—Foto
BRAȘOV

Piața Libertății Nr. 5

vinde

CADOURI

pentru

CRĂCIUN

679

5—5

E. FAIVRE, Prof. de Clinică la Univ. din Poitiers. LANCEREAUX, fost Președinte al Academiei de Medicină. Prof. HÉRARD, fost Președinte al Academiei de Medicină. LÉGEROT, fost Prof. de Fiziologie la Școala Superioară de Științe din Alge.

PROFESORI EMINENȚI
recomandă artriticilor o cură periodică de dezintoxicare

URODONAL

trebuie întrebuițat, în acest scop, la fiecare schimbare de sezon, pentru că:

1. ÎN TIMPUL IERNII

În timpul iernii, frigul, umiditatea, o hrană mai ales bogată în carne, produc o sporire a acidului uric, toate cauzele care creează stările patologice desemnate sub numele de artritis.

2. ÎN PRIMĂVARĂ

În primăvară, organismul suferă o supra-activitate: sângele se reînnoiește și se comportă cam la fel cu seva din pom; trebuie să ajutăm sângele să se debaraseze de acidul uric care a putut să se îngrămădească în organe și în țesuturi.

3. ÎN TIMPUL LUNILOR DE VARĂ

În timpul lunilor de vară, rinichiul îndeplinește mai greu funcțiunile sale de filtrare a sângelui; abundența transpirației face că uriniile să fie mai rare, mai concentrate și prin aceasta elimină mai puțin acid uric.

4. ÎN TOAMNĂ

În toamnă, se produce pentru sânge ceiașe se petrece primăvara și pe de altă parte, primul frig este adeseori cauza unor indispoziții și o încetinire a eliminării toxinelor.

Urodonal conservă tinerețea și sănătatea, vindecă reumatismele, guta, obezitatea, arterioscleroza și previne uremia.

Este un produs CHATELAIN MARCA DE INCREDERE

La Farmacii și Droguerii

REPREZENTANȚII:

Ingelen - Sachsenwerk - Lorenz

Körting-Hornophon-Ultramar

718 2—5

„NOVY” RADIO

BRAȘOV

Prundul Rozelor 19

1—99 Telefon 1—99

Se găsesc
vinuri vechi superioare
de Odobești și Târnavă
precum și
licheruri
în depozitul meu propriu.
GHEORGHE PUIU
Brașov,
Strada Iuliu Maniu Nr. 26.
694 5—3

Atențiune

Ultimile noișți în plăci de patefoane
Mașini de cusut dela lei 1500 în sus cu garanție.

Articole electrice și becuri.

Mare reducere la biciclete și accesorii.

Atelier special de reparații.

„COMERCIA”

Brașov, Str. N. Titulescu Nr. 4

Atențiune!

Cadouri pentru Crăciun:

Ciorapi bărbătești de 6 ori întăriți. 3 perechi Lei 100.

Ciorapi de lână, fini, bărbătești. 3 perechi lei 150.

Fabrica de ciorapi

GROSS

Str. Regele Carol 38 (în curte)
Telefon 1034.

700

3—5

Cumpărați
ciorapi și albituri cu această
marcă

fiind de clasa I și ieftine
ROBERT WEBER, Str. Porții 7

1—1

TOT SATUL

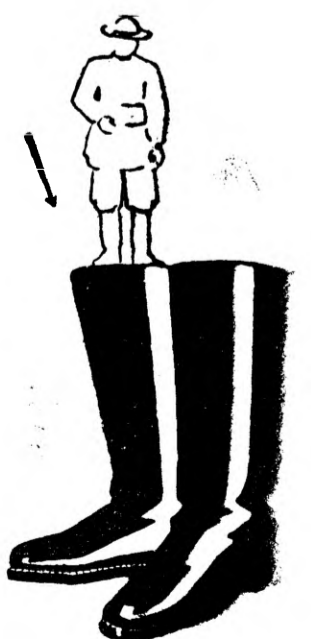
El învidiază pe moș Nae, pentru lustrul de lac al cizmelor sale,

pentru că Lelea Mărie știe să cumpere numai

SCHMOLL-PASTA

fabricată după rețeta nouă, cu care dă încălțăminteii un lustru de lac și o face să fie impermeabilă.

Lelea Mărie este o femeie economică, pentru că cumpără numai cutii mărima Nr. 3, 4, 5

Doleantele clerului ortodox român

Biserica și comunismul. Modificarea legii de organizare bisericească.

Se cunosc îndeajuns frământările clerului ortodox român din ultimii ani pentru obținerea unei salarizări mai corespunzătoare necesităților timpului și pentru modificarea legii de organizare bisericească!

Congresul clerului ortodox român, întrunit luna trecută la Iași, a cuprins într-o amplă moțiune, prezentată guvernului, aceste doleanțe, dintre care spicim pe cele care privesc îndeosebi preoțimea ort. ardeleană!

În ce privește pericolul comunismului moțiunea constată că comunismul ca doctrină socială, tăgăduind drepturile naturale ale omului cu privire la: proprietatea particulară, familie, credință religioasă și nație, este un sistem care împiedică dezvoltarea normală a vieții sociale. În consecință Biserica prin clerul său va trebui să propovăduiască adevărata doctrină socială de dreptate și armonie, bazată pe dragostea creștină și să arate poporului pericolul ce-l prezintă doctrina comunistă, care admite ca metodă de acțiune lupta de clasă, bazată pe ură și violență.

În ce privește modificarea legii de organizare bisericească congresul a cerut să se dea o formă mai precisă raporturilor armonice dintre Stat și Biserică în latura culturală prin organizarea școlilor teologice în mod unitar pe întreaga țară în strânsă legătură cu ministerul educației naționale și în latura administrativă, controlându-se în mod efectiv aplicarea unitară a legii bisericești.

În latura economică finanțată: salarizarea clerului de către Stat, intrând în prevederile art. 19 și 21 din legea de organizare bisericească, modificată prin legea publicată în M. Of. Nr. 101/1936. Urmează ca preoții rămân încadrați în îndreptăcirile slujbașilor publici, ne mai fiind expuși la regimul reducerilor speciale, aplicate la modestele lor salarii. În viitor, legea de salarizare clerul, potrivit votului dat de congresul național bisericesc, va trebui să fie încadrată după analogia corpului didactic.

Toate actele de gestiune parohială și eparhială să se trimită spre verificare, aprobare și descărcare, la ministerul cultelor, singura autoritate care trebuie să exercite controlul material în Biserică.

Să se stabilească principiul că persoanele din administrația eparhială nu pot face parte din forurile reprezentative, nici din secțiile consiliului eparhial, neputând vota asupra chestiunilor ce însăși propune. Deasemenea, rudele directe și colaterale ale chiriarhilor să nu poată face parte din administrația și justiția bisericească.

Să se adopte pe întreaga Biserică sistemul alegerii proterilor.

Alte deciderate: Să se prevadă prin lege că nu e valabilă căsătoria civilă, decât numai dacă e urmată de căsătoria religioasă.

Normele prevăzute în legea măsurilor excepționale, care cer ca numirile în posturile vacante să se facă numai în proporția de 30%, să nu se aplice Bisericii ortodoxe române, după cum nu se aplică pentru învățământul public.

Să se prevadă în bugetul ministerului de culte salarii pentru cântăreții bisericești din Ardeal, cum și pentru paraciserii de la bisericile urbane.

Moțiunea dela Iași

Se se acorde sporurile de 25% la salariile clerului de la bisericile care n'au pământ pentru folosința personalului bisericesc; deasemenea să se acorde sporul de 30% pentru personalul de la bisericile fără enorie, cum și sporul de 50% pentru clerul din Cadrilater, secuime și munții Așeni.

Salariile clerului să se ordoneze pe parohii, iar plata să se facă pr'n caserile publice, pe bază de chitanțe individuale.

Oficiile protopopești să nu mai oblige preoțimea a vinde ca lăndare și lumânări de la eparhii,

de cât în măsura în care parohiile vor cere aceste articole. Deasemenea, să nu se mai rețină nimic din salariile clerului pentru obligațiile oficiale ale Bisericii și nici pentru cheltuieli de încasarea ordonanțelor de salarii.

Suspendarea din serviciu a clericilor să nu se facă fără o prealabilă cercetare. Suspendările cu rețineri din salarii, să nu se aplice decât după o hotărâre de condamnare definitivă.

Sf. Sinod să dispună a se acordă cuvenita clemență preoților văduvi recăsătorii, până ce se va rezolva această chestiune în mod unitar pe întreaga Biserică ortodoxă a Răsăritului.

Pentru clerul din Ardeal să se aplice același sistem de pensionare care se aplică preoșimii din restul țării, în care scop fondul de pensii al clerului din Ardeal, să se verse la casa generală de pensii a statului.

Expoziția de pictură a d-nei Ileana Antonu

Cunoscuta artistă d-na Ileana Antonu (fostă Chifa) soția d-lui cel. N. Antonu, directorul Societății Tramvaieilor din Brașov, și-a expus minunatele tablouri de pictură în sala Casei Române din Brașov. Expoziția deschisă la 17 Dec. a fost și este cercetată zilnic de numeroși iubitori de artă și până la 29 Dec. credem, că Românii Brașoveni nu vor scăpa ocazia de a gusta interesantele picturi, creații ale unei munci izvorâte din penelul talentatei pictorițe.

D-na Ileana Antonu, în urma studiilor serioase făcute la Cluj, Baia Mare, și apoi în Italia, Germania și Franța, a avut deosebite succese și este apreciată chiar și de către cei mai renumiți maeștri streini ai penelului.

În actuala expoziție se remarcă deosebit: 2 autoportrete, La Sovata, Intrarea în Muzeul Luxemburg, Furtună, Portret pește, Tablou de Paști, precum și copiii după reanunțurile picturii originale: Scăldătoarele de Chabas și Sf. Ecaterina de Correggio.

Dealtcum în toate aceste tablouri emițite mai sus, precum și în celelalte expuse se evidențiază finețea execuției, colorile vii, precizia și nuanțele delicate, întrunite toate într'un ansamblu, ce trebuie să fie apreciat și de ochii specialistului în ale picturii.

Felicităm pe d-na Ileana Antonu și îi dorim succese tot mai strălucite.

Nu putem trece sub tăcere că pe artista o mai cunoaștem și ca mult apreciată cântăreță și sperăm că acum, ca brașoveancă, ne va da la curând ocazia să-i admirăm frumoasa voce de soprană dramatică.

R. A.

Cinema Capitol

De sărbători, începând cu Vineri 25 Decembrie rulează cel mai mare film al sezonului

PORT-ARTHUR

cu Adolf Wohlbrück

Buletinul Poliției.

Furt prin spargere. În noaptea de 19—20 Decembrie, autorii necunoscuți au pătruns în băcănia Kovacs Eugen din str. Dr. Alex. Bogdan Nr. 18, prin scoaterea unui geam, de unde au furat 7900 lei numerar, tutun, țigări, băuturi și alimente în valoare de aproximativ 3000 lei.

— În noaptea de 19—20 Decembrie a. c., autorii necunoscuți au pătruns în băcănia comerțantului Depner Albert din str. Sf. Petru Nr. 40, prin spargerea obelului, de unde au furat la bricute C. A. M și alimente în valoare de aproximativ 10.000 lei.

Tentativă de furt. În seara de 19—20 Decembrie a. c. între orele 23—24 au pătruns în locuința procului Sătețel Wilhelm din str. Dealul de sus Nr. 1, în lipsa acestuia dela domiciliu, 3 indivizi mascați, amenințând cu revolverul pe d-na Sătețel și d-ra Pul-Zimmer, pe care au și lovit-o de câteva ori. La sfârșitul indivizii au dispărut fără să fi putut fura ceva.

Accident mortal. În ziua de 20 Decembrie a. c. orele 11, între străzile Timișul de sus și poștii 1 de revizuire C. F. R. a fost tăiat de tren, mortal, locuitorul Măgureanu Gheorghe de 31 ani, din Timișul de sus. A fost avizat medicul de Circumscripție și cadavrul a fost încredințat familiei.

Sinucidere. Luni dimineața a fost găsit împușcat în biroul 3 întreprindere C. F. R. din Gara Brașov magazinerul Endroi Teodor, de 30 ani. Sinuciderea a fost transportat la spitalul Gh. Mărzescu în stare gravă.

Cercetările se fac de Poliția Gării și Comisarul Crc. II a.

Moarte subită. Locuitorul Flurer Antoa din str. Nicolae Filipescu Nr. 30, a fost găsit căzut pe strada Gh. Barișiu, mort de cord. Cadavrul a fost transportat la morgă.

De închiriat una prăvălie, cameră și bucătărie. Informațiuni la Valde, Brașov, Str. Mihail Weiss Nr. 20. 1—2

INFORMAȚIUNI

Majestatea Sa Regele a donat de sărbătorile Crăciunului 1.300.000 lei ca ajutoare pentru săraci.

În urma unei explozii, care s'a produs într-o mină lângă Asanpol în Indre, au fost îngroșiți peste 200 muncitori. Într-o autoritățile socotesc că e imposibil ca vreunul dintre minerii aflați în galeriile minei să supraviețuiască, au ordonat închiderea minei, până ce se va avea siguranța că focul produs de explozie se va fi stins.

Un puternic cutremur de pământ a avut loc în împrejurimile orașului San Salvador din Brazilia, distrugând orașul San Vicente împreună cu alte șapte localități.

Din dărmăturile au fost scoase până acum 400 cadavre și o mulțime de răniți.

Calea spre tinerețea veșnică.

Tinerețea veșnică — iată visul, care stăpânește închipuirea omenirii, de mil de ani. Neplăcerile treptate ale vârstei au plămădit acest vis. Nu putem spune că el a ajuns o realitate, dar în orice caz, s'a reușit să se evite multe defecte și mizerii ale îmbătrânirii. E deajuns să ne amintim ce blestem era odinioară pentru oameni guta. Durerile acestor boli sfârșeau organismul, vrând pe câștig de distrugă. Evident dintr-o asemenea stare, nici un bolnav nu se putea gândi la lucru ori la îndeplinirea altor datori.

De când există însă „URODONAL“-ul, omenirea a fost liberată de acest blestem.

Urodonalul face să dispară imediat durerile și vindecă guta, oricât de înaintată ar fi boala. 1—2

Expoziție. După cum am constatat despre expoziția făcută la firmă

„H e r c u l e s“

Str. Regele Carol Nr. 26

a fost aranjată de un tânăr funcționar dela susnumita firmă,

Această expoziție a fost aranjată Dumineca trecută la 20 Decembrie 1936.

Publicul a fost încântat de tânărul funcționar, care a condus susnumita expoziție, ca un om de zăpădă și apoi îmbrăcat ca un iager.

Ministerul muncii a dispus ca băcăniile și magazinele alimentare vor putea fi deschise Duminecă 27 Dec. 1936 până la ora 12 (amiază).

Frișeriile din întreaga țară vor putea fi deschise în ziua de 26 Decembrie 1936 (a 2 a zi de Crăciun) până la ora 12 (amiază).

De vânzare loc de casă în Brașovul vechi. Informațiuni Stefa Răplanu, strada Morii 9 Brașov sau Grumeza I, Sturza 61, Bacău. 725 1—1

În vederea sărbătorilor Crăciunului. Consiliul de administrație a căilor ferate a acordat o reducere de 50 la sută numai la trenurile personale.

Reducerea începe din noaptea de Miercuri spre Joi 24 Decembrie și ține până la 5 Ianuarie 1937 ora 24.

Călătoria se va face la toate clasele, pe baza unei jumătăți de bilet.

La trenurile accelerate se vor da suplimente cu preț în reg.

La trenurile rapide se plătește de asemeni tichetul întreg.

Ultima călătorie se va putea face în ziua de 5 Ianuarie cu un tren, care pleacă cel mai târziu până la ora 24.

Sportul de popice. Echipa „Vesella“ din Brașov a jucat Duminecă la Cernatu două concursuri de propagandă sportivă cu echipa „Măserlașii“ nou înființată. Rezultatul 204—174 și 200—161 în favoarea echipei „Vesella“.

MULȚUMIRE

Stimate Domn,

Țin a Vă face cunoscut că sunt foarte mulțumit de efectul minunat, pe care-l au aceste Tablete Togal asupra feluritelor răceli, dovedindu-se ca un bun calmant.

București, 24 Sept. 1932.

L. Florescu.

Bibliografie

Cărți noi. În tipografia arhidiecezană din Sibiu a apărut o frumoasă carte a colaboratorului nostru Dr. Mircea Suciu Stăbanu, intitulată „Gânduri Creștinești“. Faptul, în sine, că l. P. St. Sa Mitropolitul Ardealului a găsit de cuviință s'o tipărească în tipografia mitropolitană din Sibiu, vorbește în destul pentru valoarea cărții. Vom mai reveni asupra ei. Desigur alături de „Gânduri sănătoase“ ale aceluiași autor, în timpurile așa de favorabile de critică noastră și primite așa de călduros în cercurile naționale și creștine constituie și noua carte admirabilă lectură de Crăciun pentru mic și mare.

DARURI PRACTICE

pentru Sfintele Sărbători
Vă rugăm a Vi le procura
dela singura firmă
românească

Drogueria „APOLLO“

Str. Voevodul Mihai No. 9
(lângă Cinema Capitol)

Foarte bine asortată cu articole de Droguerie, parfumerie fină, cofrete, surprize și aparate fotografice

Cu mulțumiri

Mih. și Fl. Iordăchescu
725 1—1 farmacistă

Deschiderea Cinematografului Royal

La 25 Decembrie prima zi de Crăciun, are loc în sala căminului C. F. R. din str. Grădinilor Nr. 9 deschiderea noului

Cinematograf Royal

va rula cel mai mare film al anului cu idoli ecranului CHARLES BOYER și MARLENE DIETRICH în super filmul realizat în culori naturale

Grădina lui Allah

care s'a jucat pentru prima oară în România la Cinema Aro București